

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Persvasio Decimaseptima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

Iosephus,

Nam de cæteris ferme omnib⁹ certum est, q^d eorum corpo-
ra magna veneratione a christianis habeantur, & in eis præ-
sertim locis, vbi ipsi velut Episcopi præfuisent aliquando.
At iuxta hoc mendacium nescitur vbi locorum petri cor-
pus iam fuerit. Sed neq³ vsq³ in terris certo veneratur. Nam
si Romæ non occubuerit Petrus, nõ est id corpus Petri, cui
tantus honor a christianis impenditur, nisi quisq³ certo pos-
set docere, quomodo translatum ipsum fuisset Romã. Ad-
de, q^d quã de cæteris apostolis ecclesia compertum habuerit
vbinam occubuisent, absurdissimũ est, vt per tot secula pu-
tetur ignorasse, quo loco princeps apostolorum Petr⁹ mar-
tyrio vitam finierit. Cæterum vt expendamus Iosephi testi-
moniũ, vnde tam leuem aduersarius acceperit cõiecturam,
Sic ca. xxi. postremi libri de antiquitatibus habetur. Ana-
nus pontifex se credens inuenisse tempus oportunum, Fe-
sto mortuo, & Albino in itinere constituto, concilium fecit
Iudicum, & quosdam deducẽs ad semetipsum, inter quos,
& fratrem Iesu qui dicitur christus nomine Iacobũ quasi cõ-
tra legẽ agentes accusans, tradidit lapidãdos, hæc Iosephus
ECCË vides hic lector, nullam omnino petri factam men-
tionem, quod argumentũ aduersario satis efficax ante vide-
batur, quo colligeret nunq³ fuisse Petrum occisum Romæ.
Nempe quia necis eius Iosephus, christianis alioqui fauen-
tissimus, nihil meminisset, saltem nominatim. Adde, q^d quã
de lapidãdis Ioseph⁹ loquat, nihil hoc ad Petrũ, q^d crucismor-
tẽ fuisse pass⁹, vt & i libris vbiq³ legit, & i picturis q^d cõspi-
cũt. His accedit, q^d Petrus oim testimonio septem annos Ia-
cobum superuixisse traditur. Nam is anno septimo Nero-
nis fuste fullonis interiit, Petrus vero septem annos præter-
rea superuixit. Nihil ergo Iosephi testimoniũ cõfert aduer-
sario, nec proinde calumnia nocet quicq³.

PERSVASIO DECIMA SEPTIMA:

e. Ostenso q^d Petrus Romæ mortẽ non receperit, restat
e. dicere, vbi locorũ pro Christi nomine passus sit. Et ante,
e. quam id probẽ, id testor prius, nullũ testimoniũ diuina ex

literatura huc trahi posse, quo quis Paulū indubię Rome
passum fuisse a Nerone ostendat. Nam dū postremo iam
Neroni oblatus fuerat, & ad Timotheū scribens, hæc in
posuit v̄ba, Ego iā delibor, & tps resolutionis meæ instat
In cis Paul⁹ decrepitā, & nō martyriū suū intellexit, quē in
terea dū hæc scripserat, valde senio detritū & decrepitū
plane fuisse, si nō alio testimonio, certe p̄ hoc solo cōstat, qm̄
ante decē annos Philemoni suo scribens, senē se noiauit.
Cū talis sim inquiring, vt Paulus senex. Quantū vero pu
tas intra hoc decenniū cōtinuis laborib⁹, oim ecclesiarum
solicitudine corpusculum Pauli exhaustū ē, & maceratū?
vt indicare Timotheo suo charissimo cogeret, quo Ro
mā acceleraret, suocq; aduentu mortem ipsi⁹ præueteret
qua ipse breui fuerat resoluendus. Nā qd̄ spiritu sancto
illustratus, liberationē sui e carcere p̄uiderit, v̄ba ipsius in
dicant, significās em̄ quō in priori ante Neronis tribunal
statione, causam suā solitarius, & oī patrono destitut⁹ per
orauerit, a Neroneq; ereptus fuerit, sub hæc ita loquitur.
Liberat⁹ sum de ore leonis, & liberabit me dñs ab oī ope
malo, & saluū faciet in regnū suū cœleste, hoc est ad minis
teriū corpis sui mistici, ecclesiæ sanctæ, quē admodū p̄ reg
nū cœleste, Gregorij⁹ autoritate, ecclesiā in sacris scriptu
ris sapiuscule noiari diximus. Sicut em̄ sua spes non illū fe
ellit, vbi in priore captiuitate cōstitutus, Philemoni scrip
serat, para mihi hospitium, nā spero p̄ oratiōes vestras dona
ri me vobis, ita neq; hic eū decepit. Sūt em̄ plaricq; alia tes
timonio, eū a Nerone liberatū etiā secundario fuisse, veluti
epistola illa Senecæ, q̄ Apostolo in carcere degenti mise
rat ipse. Ex quibus p̄clue est creditu, Neronis violentiā
Paulū euasisse. Verū ne hic longius iusto immoremur, iā
Petrū & Paulū Hierosolymis passum, testimonijs irrefra
gabilib⁹ cōfirmabim⁹. Primitus solius Christi v̄bis, ad scri
bas & phariseos, imo ipsam Hierosolymā apud Matthæū
& Lucā loquentis. Væ vobis scribæ, & pharisei hypocri
tæ, qui edificatis sepulchra p̄phetarū, & ornatis monumē
ta, & dicitis, si fuissetis in dieb⁹ patrū nostrorū, non esse
mus filij eorū in sanguine p̄phetarū. Itaq; testimonio estis

vobismetipsis, quia filij estis eorū qui prophetas occide-
runt. Et vos implete mensurā patrum vestrorū. Ideo dico
vobis, Ecce ego mitto ad vos prophetas, & sapientes, &
scribas, & ex illis occidetis, & crucifigētis, & ex eis flagel-
labitis in synagogis vestris, & psequemini de ciuitate in ci-
uitatē, vt veniat super vos &c. Tandē dicit Hierusalem
Hierusalem, quæ occidis prophetas, & lapidas eos, qui ad
te missi sunt, &c. Hæc loquitur Christū non de prophetis
legis veteris, sed de apostolis exponit Ioānes Chrysosto-
mus, homilia in Matthæum septuagesimaquinta, ac ita di-
cit. Significat ijs verbis Christus apostolos, & eos qui cū
apostolis, & post apostolos fuerūt, ex quibus multi etiam
prophetabāt. Quod diuus Hieronymus literarū sydus,
clarius erga hæc verba Christi immoratus interpretatur,
dicitq; Simul hic obserua, iuxta apostolū scribentē, varia
esse dona discipulorū Christi, alios prophetas qui ventu-
ra prædicent, alios sapientes, qui nouerunt, qñ debeāt p-
ferre sermonem, alios scribas in lege doctissimos, ex quib-
us lapidatus est Stephanus, Paulus occisus, crucifixus Pe-
trus, flagellati, in actibus apostolorū, apostoli, & psequuti
eos sunt de ciuitate in ciuitatem, expellentes de Iudæa, vt
ad gentiū populū transmigrarent. His verbis Hierony-
mus clarissime, vt Stephanū, ita & Paulū, & Petrum Hie-
rosolymis passos declarat. Et ne cuius testimoniū desyde-
retur, Nicolai Lyrae horū Christi verborū interpretatio-
nē subnectamus, Ex eis occidetis, exponit Lyra, sicut Ia-
cobum fratrem Ioannis, Actuum, xij. & Stephanū Actuum
septimo, & multos alios. Et crucifigētis, vt Petrū, & An-
dream fratrem eius, & multos alios flagellabitis, sicut pau-
lum & Sylam, vt Actuum sedecimo, & secūdo, ad Corin-
thios, xi, traditur. Quis cōtra hæc firmissima testimonia
vel hincere deinceps poterit? quis reclamare? quis non mō-
Hieronymū, Chrysoptomū, Nicolaū Lyranū, sed & chris-
tū mendaciū arguere poterit? Cū ipsemet apud Lucā eadē
repetens v̄ba, de Petro, Andrea, & alijs quibusdā aposto-
lis, ea sese loquitur designat, inquiens, Dico autem vobis
amicis meis, ne terreamini ab his, qui occidunt corpus, &

post hæc nō habent amplius quid faciant, ostendā āt vo-
bis, quē timeatis, time te eū, q postquā occiderit, habet po-
testatē mittere in gehennā. Præterea dicit Christus, Hie-
rosolymis, & non Romæ, a scribis & pharisæis, & non ab
imperatorib⁹ Romanis occidēdos suos apostolos, quāuis
nō negē quosdā & extra Hierusalē fuisse interemptos.

CALVMNIAE DECIMAE SEPTIMAE SVMMA

Christus in Euangelio Scribis & Phariseis dicit. *Matthæi, xliij*
Ego mitto ad vos prophetas, & sapiētes, & scribas &
ex illis occidetis & crucifigetis, & ex eis flagellabitis
in Synagogis vestris, & persequimini de ciuitate in ciuitate,
tem, vt veniat super vos, &c.

Tandem subdit, hierusalem hierusalē quæ occidis prophetas,
& lapidas eos qui ad te missi sunt, &c. Hæc locutū Chri-
stum non de prophetis veteris legis sed de apostolis expo-
nit Ioannes Chrysostomus, homilia Min at. lxxv. Sed hiero-
nimus eandem rem apertius, & plurib⁹ explicat. Obserua,
inquit, iuxta apostolum scribentem varia esse dona discipu-
lorum christi, alios prophetas, qui ventura prædicent, alios
sapiētes, qui nouerunt qñ debeāt pferre sermonem, alios
Scribas, in lege doctissimos, ex quibus lapidatus est Stepha-
nus, Paulus occisus, crucifixus Petrus, flagellati, in actibus
apostolorū, apostoli, & persecuti eos sunt de ciuitate in ciui-
tatem, expellentes de iudæa, vt ad gentiū populū transmī-
grarent, his verbis, hieronim⁹ clarissime vt Stephanum, ita
Paulū & Petrū hierosolymis passos fuisse declarat. Et ne cui-
us testimoniū desyderetur, Nicolai lyrae horū christi ver-
borū interpretationē subnectam⁹. Ex eis occidetis, Expo-
nit lyra, Sicut Iacobū fratrem Ioannis actiū. xij. & Stephanū
actiū. viij. Et crucifigetis, vt Petrū & Andreā fratrem ei⁹, &
multos alios Flagellabitis, sicut Paulū & Sylam, vt actuum
xvi. Quis contra hæc firmissima testimonia vel hiscere de-
inceps poterit? quis reclamare? quis non modo hieronimū,
Chrysostomū, Nicolaum lyranum sed & Christū menda-
cij arguere poterit?

RESPONSIO.

Hanc esse meram calumniā, merūmq; sophisma nemo nō intelligit, qui Hieronymū, aut Lyranum aliqñ reuoluit. Nā hos autores aduersarius aptissime contra mētes eorū citat, vt mox appebit. Sed euāgelij v̄ba p̄mū excutiamus. Nihil ex priorib⁹ illis verbis occurrit, ex quo cōuinci potest, Petrū & paulū Hierosolymis occisos fuisse. Neq; em̄ Christus in v̄bis illis, alterutrius nomē exprimit, sed tantū affirmat q̄ ex ijs quos ipse missurus esset, Iudai nōnullos occiderent & crucifigerent, aliquos flagellarent in Synagogis suis, & p̄sequerent de ciuitate in ciuitatem. At hoc quid ad Petrū & paulū? Qua dialectica colligit̄ ob id istos Hierosolymis occubuisse. Neq; em̄ sequitur. Quidā ex illis, quos Christus erat ad Iudæos missurus, ab eiusdē occidendi fuerūt & crucifigendi, Ergo Petrus & paul⁹ Hierosolymis a iudæis occisi fuerāt & crucifixi. Sed Chriostomus (inquis) p̄ mittendos a Christo, p̄phetas intelligit noue legis. Esto. Non admodū refragor. Erant tñ alij q̄ Petrus & paulus nouæ legis prophetæ, de quib⁹ prædicta v̄ba p̄m pleri potuerunt, vt & haud dubie fuerunt impleta. Nam palam est, Stephanū fuisse Hierosolymis lapidatū, & Simonē cananeū apostolū fuisse crucifixum, Iacobū dñi fratrem gladio p̄cussum, Alterū Iacobū fuisse fullonis excerebratū, alios idem flagellatos, & deniq; multos fugatos ab vrbe. Vides igitur vt nihil vrgeant priora Christi v̄ba, Petrū & paulū Hierosolymis interiisse. Sed neq; posteriora, quum dicit Hierusalem Hierusalem quæ occidis prophetas, & lapidas eos qui ad te missi sunt. Nam certū est, non oēs prophetas nouæ legis ibi fuisse occisos, quod & Velenus ipse non diffitetur. At dicis Petrū & paulū Hieronymus exprimit a iudæis occisos, & alterū p̄cussum, alterum fuisse crucifixum.

Hieronymus,

Duplex ḡnatio, altera bonorum altera malorum,

Sed haud recte capis Hieronymū Velenus Neq; em̄ a iudæis affirmat hos occisos fuisse. Sed duplicē in eo loco generationē distinguit, alteram bonorū, malorū alterā. Regula (inquit) scripturarū est, duas ḡnationes, bonorū, & malorū nosse, hoc est singulorū singulas. De bonis dicitur. Hæc est ḡnatio

ratio quærentium dominū, de malis vero, vt in præsentī lo-
co, Generatio viperarum, Et requirentur oīa a generatiōe
ista, hæc hieronimus, Vult igitur hieronim⁹ q̄ a generatio-
ne malorum, hæc facta sunt apostolis, atq; ideo dixisse chri-
stum ventura illa omnia super generationem istam, hoc est
super generationem malorum. Nam alijs locis hieronimus
tam aperte scripsit, Petrum & Paulum Romæ fuisse inter
emptos, vt hic, vsq; adeo diuersum sentire non potuit. In
epistola cōtra vigilantīū, testatur ossa Petri, pauliq; Romæ
venerari. In cōmentarijs ad Galatas, affirmat Petrū ex An-
tiochena sede, Romam fuisse translatum. In catalogo viro-
rum illustrium scribit, eum Romæ, xxv. annis cathedram sa-
cerdotalem tenuisse, & ibidem sub Nerone cruci fuisse af-
fixum. Et Paulum similiter eodem quo Petrus die, Romæ
capite fuisse truncatum. Palam est igitur, Hieronimū haud
quaquam sensisse Petrum & Paulum a Iudæis hierosolymis oc-
cisos fuisse. Sed iam veniamus ad Lyranum. Nec is hauddu-
bīe credidit Petrum & Paulum a Iudæis hierosolymis ne-
cotos. Non enim ignorauit eos Romæ fuisse passos. Sic enim
in cōmentarijs super Exodum scribit, Per istos duos arie-
tes immolatos, intelliguntur Petrus & Paulus, duces christi-
anæ plebis, quorum martyrio consecrata est ecclesia Roma-
na. Ecce Romanam ecclesiam, Petri & Pauli martyrio con-
secratā. Adde, q̄ decimo quinto ca. ad Ro. de Paulo dicit
q̄ non intendebat diutius morari Romæ, eo q̄ ibi tum fue-
rat Petrus apostolus cum suis discipulis, Ob quod nec erat
ibi pauli prædicatio vsq; adeo necessaria, sicut in hispania.
Sed & in actis, in calce postremi capituli, ita scribit, Paul⁹ an-
no .ij. Neronis fuit adductus Romā, & bienio mansit ibi,
vt dicitur hic Nero vero impauit xiiij. annis, in quorū vltio
interfecit Petrum & Paulum. Et sic videtur, q̄ tempore in-
termedio Paulus iuerit ad prædicandum in partib⁹ occidē-
tis, & maxime in hispania, & postea rediit Romam, vt circa
finem imperij Neronis, ipse cum beato Petro per martyrij
palmam transiret ad gloriam, hæc Lyranus. Sed vel ex hoc,
Lyranus intelligi potest non sensisse, Petrum fuisse hiero-
solymis crucifixum, q̄ Petro coniungit Andream fratrem,

Psal, xxiiij,
Matthci. iij. et
xij.

Hieronimus.

Lyranus.

Actuum, xvi.

quē palam est, nec a iudæis, necq; Hierosolymis fuisse crucifixum. Similiter & quū de flagellatione loquitur, exemplū producit Pauli & Sylæ, quemadmodū in Actis, xvi. tradit, q̄ erant flagellati. At istud apud Philippenses factū fuit, qui gentiles erant non iudæi. Nam vt illic scriptū est, dominici, cuiusdam puellæ (quæ phitonica diuinatione sua, magnum eis quæstū peperit) paulū, qui spiritum ex ea malignū eiecit, vna cū Sylā rapientes, duxerunt ad magistratus, quorū iussu, virgis celi sunt. Nō igitur opinatus est Lyranus, hæc oīa facta fuisse a iudæis, nisi quatenus ipsi, quasi capita fuissent gñationis malorum, vt ex Hieronymo superius diximus. Cæterum vt horū testimonia iuxta tuū sensum, hoc est, a iudæis Petrū & paulū interemptos fuisse donauerimus, nulla tñ adhuc ratione colligere poteris, eos Hierosolymis fuisse interemptos. Nam friuola consecutio est. A iudæis interempti sunt, ergo & Hierosolymis interempti. Sicut non sequitur, Christus a Romanis crucifixus erat, igit̄ & Romæ crucifixus. Quamobrem & istam quoq; calumniam inanē esse manifestum est,

PERSVASIO DVODEVIGESIMA:

• Videre mihi videor satis prolixè eorū me subuertal/
• se opinionē, qui Petrum vt Romanū episcopū celebrant,
• & hoc noīe Romanis Pontificibus nihil nō tribuunt, dū i/
• summi Apostolorū principis (vt aiunt ipsi) locum suffecit/
• sint, hancq; desultoriam potestātē, ceu per manus sibi tra/
• dant. At vero si quis roget, quomodo hæc falsissima per/
• suasio in ecclesiam obrepserit, dicam compendio. Si alia
• quoq; non minus nociua, quorum recens est adhuc me/
• moria, negligentia temporū rata habentur, vt nihilomin⁹
• pro articulis fidei reponantur, quanq; & historicorum de/
• his taceant libri, & Christi dogmata velut ex diametro
• cū eis decertent, solo tñ ecclesiæ prætextu, nō minus quā
• quæuis alia, sine quibus hoibus salus nō contingit, credi
• præcipiuntur, quibus si quispiam bono fretus testimonio
• occurrere voluerit, æque hereticus habetur, quam qui in